

LXII.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November
1876 om Invalidforsørgelse m. m.

(FremSAT i Folkethinget den 12te November 1888 af Finanzminister Estrup.)

§ 1.

Ret til at indtræde eller gjenindtræde i Nydelse af Invalidforsørgelse eller til at flyttes op i en høiere Invalideafdeling i Henhold til den gjældende Lovgivning er betinget af, at den Paagjældende til vedkommende administrative Myndighed indgiver skriftligt Andragende, ledsaget af fornødne Oplysninger.

§ 2.

Erkjendes Ansøgeren derefter for berettiget til den begjærede Forsørgelse som Invalid, tilstaaes saadan Forsørgelse fra den 1ste i den paa Andragendets Indgivelse følgende Maaaned at regne. Dog kan, hvis Omstændighederne tale derfor, Forsørgelse tilstaaes for indtil 1 Aar tilbage fra Andragendets Fremkomst.

§ 3.

Ansøgers Ansøgeren ikke for berettiget til den begjærede Forsørgelse som Invalid, maa han, saafremt han søfter ved Domstolene at se sig kjendt berettiget til saadan Forsørgelse, paastævne Sagen inden 18 Maaeneder efter Indgivelsen af det Andragende, der seneft har ført til Afslag, og derefter behørig forfølge Sagen. Forjaabidt han under denne Sag kjendes berettiget til den begjærede Forsørgelse, kan saadan ikke ved Dommen tillægges ham fra et tidligere Tidspunkt end Begyndelsen af den paa sidstnævnte Andragendes Indgivelse følgende Maaaned.

§ 4.

Denne Lov træder strax i Kraft og finder Anvendelse paa alle ved dens Udgivelse endnu ikke afgjorte eller paadømte Sager, saadanne undtagne, i hvilke Stævning har været forkyndt for Finanzministeren inden 1ste Oktober 1888.